

ה"ת 47209/03 - מחמוד מרזקה נגד ימ"ר את"

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 47209-03 מרזקה נ' ימ"ר את"
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט רבקה סגל מוהר
מבקש מחמוד מרזקה ע"י ב"כ עו"ד אמיר גורן ו/או עו"ד שירה
גורן
נגדי ימ"ר את"ן ע"י עו"ד גל שרגורודסקי
משיבה

החלטה

לפניכם בקשה לקייזור תקופת איסור מינהלי על שימוש ברכב, לפי סעיף 57 (ב) לפקודת התעבורה.

רקע

1. המבקש הוא הבעלים של חברת "מרזקה חומרי בניין והובלות בע"מ" (להלן: "החברה"), שבבעלותה מספר כלי רכב לרבות מערבל בטון מס. 203702 (להלן: "מערבל הבטון").

2. ביום 9.3.23, סמוך לשעה 07:07 נעצר מערבל הבטון ע"י פרקל ניר חסון, קצין בילוש מטעם המשטרה (להלן: "קצין המשטרה"), בעת שהיה נהוג בידי נהג החברה מוחמד מסארווה (להלן: "הנהג"), בחשד כי נהג בו בהיותו נתון תחת השפעת סמים.

2. במעמד המעצר זמן הנהג לשימוש ביחידת את"ן צפון/מרחב גליל. הליך השימוש התקיים ביום 12.3.23 בשעה 14:00 ובעקבותיו החליטו קצין המשטרה ליתן הודעת איסור שימוש במערבל הבטון במשך 30 ימים החל מיום 13.3.23 בשעה 15:00 (להלן: "הודעת איסור השימוש"). בהודעת איסור השימוש שנמסרה לידי בתום הליך השימוש, נדרש הנהג להעביר את מערבל הבטון למגרש אחסנה בחדרה, עד למועד הנ"ל.

הבקשה ונימוקיה

3. בהעדר מחלוקת על כך שמערבל הבטון לא אוחסן כנדרש ונותר בידי החברה, הסכימו עמוד 1

ב"כ הצדדים שהופיעו בפני היום - 29.3.23, כי על אף שבקשה המבקש נושא את הכותרת "בקשה בהולה להציג תפוס לפי סעיף 34 לפסד"פ", אזי הלכה למעשה מדובר בבקשת לקיים תקופת איסור השימוש במרחב הבטון לכדי התקופה שחלפה מאז 13.3.23 ועד כה (דהיינו 18 ימים במקום 30).

. 5. בקשתו מיום 21.3.23, טען המבקש כי:

אין זו הפעם הראשונה בה המשיבה עוצרת נוהגים של החברה ואף תופסת את כל רכבה, אלא הסבר המניח את הדעת.

התנהלות המשיבה פוגעת ורומסת את זכות המבקש לניהל את הפעולות השוטפת של עסקו אשר אמרו להוביל בטון ולספק שירותים ללקוחות בהתאם ללוח זמנים שהוגדר מראש, והדבר כבר הסב לו נזקים כלכליים ותדמיתיים ממשמעותיים, עד כי הוא שומר לעצמו את הזכות להגיש תביעה אזרוחית מתאימה לפיצויי הולם.

תפיסת כל רכב של החברה לא יכולה לשמש כפתרון למקרים בהם מתעורר אצל המשיבה חשד לביצוע עבירה ע"י מי מעובדיה, שכן כל רכב עצמן אינם קשורים לביצוע העבירה הנטענת במקרה זה, ובכלל.

ה המבקש עצמו אינו קשור למעשה המוחס לנוהג ולכן המשך איסור השימוש בו יהווה פגעה בלתי מידית ובלתי ראייה בו. על פי פסיקת בית המשפט העליון התואמת את עקרונות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, יש לנתקו בתפיסה רכשו של חשור רק באמצעות אחרון ובHUDR אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכילת.

. 6. בפתח הדיון שהתקיים בפני היום - 29.3.23, טען ב"כ המבקש כי דבר מטעם הودעת איסור השימוש במרחב הבטון וההוראה לאחסנו נודע לו באיחור שכן הנהג לא סיפר לו בעל-פה על שארע, אלא שלח לו הודעת טקסט שאותה לא ראה. בנוסף לכך העיקר, טען ב"כ המבקש כי זה עשה את כל שהוא יכולתו כדי לוודא שהנהג יצא לחוק, שכן הוא החתים ונוהג להחתים את כל הנהגים בחברה על מסמך שבו מתחייב כל אחד מהם לנוהג ברכלי רכבה, לרבות במרחב הבטון שבבעלותה, כאשר הם לא תחת השפעת סמים או אלכוהול וגם מסביר להם "ברחף בתר הקטנה" שם יעברו על האיסור, הם יפוטרו. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי **"הוא לא יכול לנסוע עם כל נהג ולא עם אף נהג כי הוא נמצא במשרד ואחראי על 70 נהגים"**. לשאלתי השיב ב"כ המבקש כי הנהג מושעה מעבודתו בחברה עד שתתקבל החלטת המשיבה /או בית המשפט בעניינו.

. 7. לתמיכת טענותו בדבר החתמת נהגי החברה על מסמך ההתחייבות הנ"ל, הגיע ב"כ המבקש לתיק (לאחר הדיון), את רשיון הנהיגה של הנהג ואת העתק "תיק הנהג" המכיל בין השאר את הצהרותיו לפיה הוא **"לא נפסל מהחזק ברשות נהיגה.... אין לו מגבלה בריאותית או רפואיות המונעת ממנו להחזיק ברשות נהיגה, הוא אינו צריך סמים וגם אינו צריך אלכוהול מעבר לכמות המותרת על פי דין"**. הצהרה זו נחתמה ע"י הנהג ביום 22.10.11.

עמדת המשיבה

8. בהתייחסות לטענות ב"כ המבוקש, טענה ב"כ המשיבה כי משלא נפל כל פגם בהחלטת קצין המשטרה, איזו דין הבקשה להידחות. ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה בה נקבע כי נדרש ביצוע פעולות אקטיביות מצד בעל הרכב כלפי הנוגה בו, לשם מניעת ביצוע עבירות ו哿ר נפסק כי אין די במתן הנחיה כללית לנוגים העובדים בשירות החברה להמנע מביצוע עבירות או במינוי קצין בטיחות, אלא יש צורך בפועלה ממשית שתbia למניעת מקרים כאלה.

9. בעקבות דברים אלה הוסיף ב"כ המבוקש וטען כי **"בערך פעמי שבוע מכנס המבוקש חלק ניכר מהנהגים ושואל אותם ואומר בפניהם האם אתם כשירים לנוהג ואומר להם ומזכיר להם שאסור להם לנוהג תחת השפעת סמים או אלכוהול"**. מעבר לזה, כך טען, "אי אפשר לדרש מהם פעילות נוספת כי זה לא ריאלי, זה לא מעשי".

דין והכרעה

10. לאחר שנתי דעתנו לטענות ב"כ הצדדים ועינתי בתיק החקירה שנמסר לידי, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.

ואלה טעמי:

א. על פי הוראת סעיף 57 (ב) לפקודת התעבורה, יבטל בית המשפט הودעת איסור שימוש ברכב, אם נוכח כי התקיים אחד מآلה:

1. הרכב נלקח בבעליו ללא ידיעתו והסכמו.

2. מי שנהג ברכב פעל בנגד הוראותו של בעל הרכב, ובבעל הרכב

עשה הכל שביכולתו כדי למנוע את העבירה.

סעיף 57 ב (ג) לפקודה קובע כי **"בית המשפט רשאי לבטל את הוראת איסור השימוש, או לקבוע תקופה קצרה יותר על איסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים, אם התקיימו נסיבות אחרות מלאה האמורויות בסעיף קטן (ב) המצדיקות זאת ולענין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את הזיקה בין בעל הרכב וממי שנהג ברכב"**.

ב. מעון בתייק החקירה שהוגש לעוניו עולה כי:

מערבל הבטון נעצר ע"י שוטרי אגף התנועה לצורף ביצוע בדיקת סמים אצל הנהג, בעקבות מידע מודיעיני שהתקבל ביחידתם. בבדיקה השtan שנערכה לנаг במקום נמצא אינדיקטיה לשימוש בסמים, חרבך הכחשתו כי עשה כן.

עוד עולה מדו"ח הפעולה של השוטרים כי לאחר שהודע לו שאסור לו לנוהג, התקשר הנהג אל בעל החברה, והודיע לו כי הוא מעוכב לתחנה ובקש שישלח נהג אחר על מנת שייחז את מערבל הבטון מהמקום. בחלו"פ מספר דקות הגיע למקום נהג אחר - עבדאללה מרוזקה, ולאחר מכן שנותר איסיר כי מדובר למי שעובד עמו בחברה, נמסר מערבל הבטון לידי אותו נהג אחר.

בבדיקה ראשונית של דגימת השtan שנקלקחה מנהג, במעבדה הטוקסיקולוגית בבית החולים "шибא" תל השומר, נמצא סמים.

לנהג יש 3 הרשעות תעבורה קודמות, האחרונה בהן מיום 18.5.2023 בעבירה של נהייה בזמן פסילה ע"י בית משפט שבגינה נדון למאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל במשך 5 חודשים ופסילה על תנאי.

בחקירתו מיום 23.5.2023 בחשד כי נהג תחת השפעת סמים, טען הנהג כי הוא **"לא משתמש בסמים אף פעם"** ושלאללה כיצד הוא מסביר את הימצאות הסמים בגופו השיב: **"אני לא משתמש בסמים, יכול להיות שישבתי עם חברה שם מעשנים הסמים..."**. בנוסף לכך שלל את האשפרותשמי מחבריו הכניס סמים לנרגילה שעישן, ואמרו כי היה חש בכך.

ג. התכליית העומדת בבסיס האפשרות להורות על השבתה מנהלית של הרכב היא

המאבק בעבירות המסתכנות המנויות בתוספת השביעית של פקודות התעבורה.

משקל האינטראס הציבורי של שמירה על שלום ציבור המשתמשים בדרך צריך שהוא מכריע במקרים מסווג זה של נהייה הרכב תחת השפעת סמים, ובכלל.

בע"ח (ב"ש) 37984-06-20 **מדינת ישראל נ' ליאל כהן**, בו מדובר היה במי שנאג ברכב השיר לבת זוגו, בשכורת, הזכיר בית המשפט כי **"לא בנקל יתערב בית המשפט בשיקול דעתו של קצין המשטרה שהורה על הגבלת השימוש ברכב וرك במרקם בהם הפעיל באופן בלתי סביר את שיקול דעתו, נכון להתערב"**.

ברע"פ 5608/17 **מצדר בע"מ נ' מדינת ישראל** בו נדחתה בקשה רשות ערעור של המבקרת על החלטת בית המשפט לדוחות ערר שהוגש על החלטת בית המשפט לתעבורה שלא לבטל הodium איסור שימוש ברכב שניתנה לנаг שעבד אצלם בין נשיאת משקל חורג, חזר בית

המשפט העליון על הקביעה לפיה "אין די במתן הנחיה כללית לנוהגים העובדים בשירות החברה להמנע מהעמסת יתר או במינוי קצין בטיחות יש צור בפועל ממשית שתbia ל מניעת מקרים כאלה. לא בכך נחיק כל המטייל אחריות וחובה על בעל הרכב - בין שהוא אדם פרטי ובין שהוא חברה - למניעת שימוש שי בו כדי לסכן אחרים בכלי רכב, אשר מעצם טיבו הינו מכשיר רב עצמה לשימוש בלתי זהיר בו עשוי להביא לפגיעה קשה בנוהגים ובעוברי אורח. כבעל הרכב, החברה היא בעלת השיטה והיכולת לא רק להנחות את נהג אלא גם לוודא כי אלו שועים להוראותיהם ומקפידים לבצען".

ה גם שבמקרה שלפני תmr ב"כ המבקש את טענתו בדבר החתמת נהגי החברה על הצהרה לפי הם אינם משמשים בסמים /או באלכוהול, בהגשת ההצהרה עליה חתום הנהג שנטאפס ונמצא כי נהג תחת השפעת סמים (להבדיל מהתחייבות שלא לעשות כן) ולכן יש בידי לקבוע כי אותו נהג פעל בניגוד להנחיות החברה, דעתו היא כי לא די בכך (ר' למשל החלטת בית המשפט לעבורה בחדרה מיום 21.3.23 בבא"ש 6645-03-23 **פלא-טק מערכות פיגום מתקדמות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל**, בו מדובר חברה שנגה באחד מכל רכבה, בהיותו שיכור).

חברה אינה יכולה לצאת ידי חובתה על ידי החתמת נהג על תצהירים שלא יבצעו עבירות. לא לכך התכוון המחוקק, אחרת כל בעל חברה או מנהל יוכל לטען במקרה של ביצוע עבירה ע"ז מי מעובדיו, כי עשה כל אשר ביכולתו.

בבא"ש (צפת) 21-06-1995 **הסעות סגל שוקי - סגל טرس בע"מ נ' מדינת ישראל** החליט בית המשפט לערבותה לתקן את תקופת איסור השימוש ברכב במקרה דומה שבו נמצא כי נהג החברה נהג ברכב בהיותו נתון תחת השפעת סמים. דא ע"א, שבאותו מקרה העידה המבקשת את בעל החברה, את קצין הבטיחות שלה ואת נהג עצמו ולונכח עדויותיהם השתכנעו בית המשפט כי החברה עשתה כל אשר יכולה. זאת מושם שבנוסף להגשת ההצהרה עליה חתום הנהג, הבהיר החברה באמצעות קצין הבטיחות שלה את ההנחיות שניתנו על ידה ואת התדריות בהן ניתנו - פעמיים בשנה, וכן הדרכות תלת חודשיות ופגישה אחת לחודש, ועל כך חזר גם בעל החברה.

בבא"ש (מרכז) 22-03-1992 **אפיקים בע"מ נ' מדינת ישראל**, בוណון מקרה

של נהיגת נהג חברה ברכב, בהיותו שיכור, קבוע בבית המשפט כי "חוoba על בעלי חברות המעסיקים עובדים לנוהג ברכבי החברה, להזהיר ולהוסיף להזהיר את עובדיהם, לעיתים תכופות, מפני ביצוע עבירות תעבורה בכלל ונוהגה בשכרות בפרט... אך החתמה על מסמך בלבד, ללא שמתלווה לכך מעשה המעודד את ביצוע ההנחיה, אינו מספיק ואין עומד בדרישות החוק...".

אשר לטענה בדבר הפגיעה הכלכלית בחברה, אזכיר כי סעיפי החוק בדבר השבתה מנהלית

של הרכב נועד להגביר את ההחלטה של בעלי הרכב על השימוש שנעשה ברכבם. כך נכתב בזמןו גם בהצעת החוק בעניין זה: "העיקרון המנחה בבחירה עצירות אלו הינו חומרת העירה בצווף חובה מוגברת של בעל הרכב לבדוק את הנגה לו נמסר הרכב. רכב הוא כמו כל נשקומי שמוסר אותו לשימוש האخر צריך לוודא שמדובר באדם נורטטיבי שאינו נהוג בPsiilit רישון או בשכורות וכדומה...". השבתת הרכב השיר לחברה בגין עבירה שביצעו אחד מעובדייה, מעוררת קושי, אך כבר נפסק כי המחוקק ערך איזון ראוי, חוקי, חוקתי ומידתי, בין הצורך להילחם בתאות הדרכים ובנוגה העברינית לבין הפגיעה בזכות הקניין, ובהתאם נקבעו הנחיות וסיגים לשימוש בסמכות זו (ר' רע"פ 11/1286 **יעקב אמברם נ' מדינת ישראל**).

1. בנסיבות שלפני, לא היה זה בעל החברה שהheid כי הוא "**בערך פעמי שבוע מכнос חלק ניכר מהנהגים ושואל אותם ואומר לפניהם האם אתם כשרים לנוהג ואומר להם ומזכיר להם שאסור להם לנוהג תחת השפעת סמים או אלכוהול**", אלא היה זה בא כוחו שטען זאת בשם בתגובה לטענות ב"כ המשיבה. אם לא די בכך, אז לא הוכח גם לא נטען כי מדובר בחברה שיש בה קצין בטיחות הדואג לרענון הנחיות והדרכה שוטפת של העובדים. זאת ועוד, טענת המבוקש, באמצעות בא כוחו, לפיה הנגה לא הודיע לו על שארע וגם לא על הטלת איסור השימוש ברכב והחובה לאחסנו במגרש מתאים, נסתירה באופן מפורש בחומר החקירה (כפי שפרטתי בסעיף 10(ב) לעיל). בנוסף לכך, הרכב נותר ברשות החברה ולא אוחסן.

11. סוף דבר, מפני כל הטעמים שפורטו לעיל, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטת קצין המשטרה שהוא סבירה ונכונה עביני בנסיבות המקרא. לכן, הבקשה נדחתת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.